У пору вийшли ми з торбами:
Весна бажаная прийшла,
І з нив веселими струмками
Вода цілюща потекла.

Притьмом розбуджена природа
Вітає дивную весну,
І жайворонок вперш заводе
У небі пісню чарівну.

Давай-бо сіяти, мій друже,
В земельку вогкую зерно,
На лоні в неньки буде дуже
Рости у пестощах воно.

І силу творчую від себе
Посіє сонце опісля:
Його кохати буде небо
І пестуватиме земля.

У пору вийшли ми з торбами:
Давай-бо сіяти, давай!
Колись з веселими серцями
Зберем багатий урожай!